

ALEKSANDER DUMAS ZVEŠTOBA DO GROBA (LA DAME DE MONSOREAU)

Brat zbiralec milošćine je z vrečo na rami stopal po ulici resnega obraza, ki je izhajal iz dejstva, da mož ni imel čiste vesti. Bal se je, kaj bo v samostanu, saj je vendar sinoči moral biti tam, pa je izostal. Ko se obrne okrog ogla ulice Saint Jacques, zagleda od daleč svoje samostanske drugove, ki so pred samostanom na dvorišču in ki se prično živahno pomenkovati, ko zagledajo Gorenflota. Celo s prstom kažejo nanj in mu od daleč nekaj migajo z rokami. „Evo, vidiš,“ pravi menih. „O meni so govorili, sedaj kažejo na mene, izgubljen sem.“ Hotel se je obrniti in pobegniti, ali bil je še pretežak za beg; zato se je udal in pripustil usodi. Počasnega koraka se je ponižno približeval in gledal v tla, kakor da ne zna šteti do pet. Fratri so to njegovo ponižnost pripisovali njegovi skromnosti in mu jo visoko zaračunali. Eden njih pa mu reče: „Brat Gorenflot, gospod prior je zapovedal, da pridite takoj k njemu, čim se vrnete v samostan. Nestirno je že pričakoval da vas privedemo!“

Bolj mrtev kakor živ se Gorenflot prijavi opalu in vstopi na njegov poziv v sobo. „No, končno ste vendar prišli!“ nestrno pozdravi prior svojo ovčico. „Vzemi mi to!“ pravi Gorenflot, ki ne razume opatovega milostnega vprašanja. „Je-li, priznaite, brate, da se po nocošnjem nočnem prizoru niste upali vrniti?“ ga milostno vpraša opat. „Priznavam, da se nisem upal!“, mrko spregovori Gorenflot in ledene kaplje mu oblijeje čelo. „Da, dragi brat, to, kar ste storili, je bilo prav mladeniško in neoprežno,“ vecelo nadaljuje opat in Gorenflot prične široko gledati. „Dovolite, da pojasnim...“ hoče reči. Toda opat ga prekine: „Ni treba nič pojasnjevati, saj vas dobro razumem. Toda najbolj častita čuvstva niso na mestu, ako prekoračite potrebno mero in ako postanete nepreviden. Premočno ste se zaleteli in napadli!“

„Oprostite, prečastiti oče, sedaj pa ne razumem prav, o kakšnem napadu govorite?“

„I no, o nocošnjem! Tudi jaz sem prav tako dober katolik, kakor ste vi, ali vaša smelost je uplašila!“ Brat Gorenflot se prime za nos in se uveri, da ne sanja. Tem manj pa razume opata. „Moja

smelost?“ vpraša. „Torej sem bil jaz zelo smel?“ „Več kot smel, brate moj, bili ste vratolomni!“ „Oprostite mi, prečastiti oče, to je zabloda temperamenta. Pobjoljšati se hočem.“ „Da, ali med tem bom moral morda jaz odgovarjati za vas.“ „Saj se vendar ni to godilo med nami!“ „Kako ne? Kaj nismo bili med seboj? Saj vendar veste, da je bilo več kot sto posvetnjakov med nami. Tem ni izpadla niti besedica vašega govora!“ „Mojega govora?“ „No, no, priznavam, da je bil govor lep in zanešen; odobravanje vas je opojilo, ali predlagati procesijo skozi Pariz, ponuditi se, da boste opasali oklep, to je bilo nekoliko preveč, to mi morate priznati!“ Gorenflot je gledal opata z očmi, razrogačenimi od začudenja. „Samo eno sredstvo je, da se ta vaša drznost izgadi,“ pravi opat. „Veski sok, ki utriplje v vašem plemenitem srcu, mogel bi vam škodovati v Parizu, kjer je dovolj zlobnih pogledov, ki pazijo na vas. Treba se bo nekoliko umakniti...“

„Da, oče!“ dahne Gorenflot skrušen, v prepričanju, da sedaj pride zapor, in brez razumevanja za nekam čudno govorjenje priorjevo. „V provinco morate!“ pravi prior. „Torej pregnanstvo?“ zameketa Gorenflot preplašen. „Če ostanete tukaj, moglo bi se vam pripetiti kaj hujšega!“ sočutno tolaži prior. „Kaj bi se moglo zgoditi?“ „I kaj. Kazenska pravda, in dobili bi ječo v Bastiliji, iz katere ne pridele več, ali pa bi bili celo obsojeni na smrt! To vendar ni šala. Treba vas zaščititi za nekaj časa, dokler se stvar ne pozabi, ali pa vse skupaj... drugače ne uredi! Če se podvržete prostovoljnemu pregnanstvu, boste izven vsake opasnosti, v provinci pa boste razvili zastavo svete vere, in ono, kar ste tukaj govorili, boste tamkaj mogli izvršiti. Odpotujte torej brzo, ako ni že prepozno, ker so strelci že dobili zapoved, da vas zapro.“ „Joj, prečastiti oče, kaj mi pravite!“ zameketa menih, ves prevzet velikosti svojega greha, katerega niti ni storil, „strelci, pravite, da imajo že posla z menoj?“

„Vi nimate ž njimi ničesar ali oni bi mogli imeti posla z vami!“ „Mene so torej denuncirali?“ „Stavim, da je tako. Samo brzo odpotujte.“ „Potovati, prečastiti!“ klikne Gorenflot. „To je lahko reči, ali kako naj na potovanju živim?“ „Nič lažjega kakor to. Kaj niste milošćinar našega samostana? To je vaše sredstvo za vzdrževanje. Od vaših zbranih milodarov so doslej živeli drugi, a z božjo pomočjo boste od njih sedaj živeli sami in morda bolje kakor doslej. V provinci je veliko naših pristašev, da vam po mojem čvrstem prepričanju ne bo prav nič nedostajalo. Hočite z bogom, vam velim, in ne vrnite se poprej, dokler ne boste posebej pozvani.“ Nato prior nežno objame Gorenflota in ga nežno, toda odločno povede do praga in ga tam odpusti. Vsa samostanska občina je bila zunaj zbrana. Vedeli so za bratovo usodo. Vsi planejo k njemu, ga objamejo in poljubljajo, ali mu vsaj stiskajo roke. „Bog z vami,“ mu pravi menih, „vi ste svet človek. Ne pozabite name v svojih molitvah!“ „Jaz svet človek?“ vpraša Gorenflot, kateremu se zdi,

da sanja. „Z bogom, mučenik!“ ga pozdravlja drugi. „Ali prišel bo dan maščevanja in pravice!“ „Vrag me vzemi,“ pravi Gorenflot, ko je zapustil samostan, „sedaj res ne vem, ali sem jaz znorel, ali so oni?“

V.

BRAT GORENFLOT JE PREPRIČAN, DA JE MESEČEN, IN ZELO OBŽALUJE TO SVOJO SLABOST.

Največja Gorenflotova skrb je bila, da se je kolikor mogoče naglo odstranil iz Pariza, da se umakne neznani opasnosti, na katero ga je prior opozoril. Ko je bil že petsto korakov izven

mešnega obzidja, se je oddahnil in vsedel na cestni kanton, glavo je spustil med dlani, se popraskal še poprej po nosu, nato se je pa zatopil v premišljevanje, le od časa do časa prekinjeno s težkimi vzdihli.

Včeraj je umrl naš predobri soprog, oče, brat in svak, gospod

JOSIP KOŠIR

nadzornik državne železnice.

Pogreb bo dne 21. januarja 1925. ob 3. uri popoldne iz Bleiweisove ceste št. 16 na pokopališče k Sv. Križu.

Žalujoče rodbine: 220/a

Košir, Costa, Kušar, Zamida.

Mešni pogrebni zvod v Ljubljani.

Iščem za svoja posestva
v črnomeliskem okraju

oskrbnika,

ki bi obenem vodil mojo gostilno na Kanizariji pri Črnomlju. 212/a

Odškodnina po dogovoru. Stanovanje naravno in prosta uporaba več njiv in travnikov itd. Ponudbe je nasloviti na trdko

A. Kajfež, Kočevje.

Specijalna emalirna
dvokoles
v ognju

kakor tudi razne kovi naste predmete, naprave, tabele, postelje, mize, stole itd. Izvršujem vsa plešarska, ličarska, sobotna črtničarska dela po zelo ugodnih cenah

Franc Bokal

Zgor. Siska 1
Celovška cesta št. 65
polez mitnice.

Trgovski pomočnik ali pomočnica

se sprejme proti dobri plači v večjo eksportno hišo. Imeti mora veselje in prakso za rezanje in razpošiljanje vzorcev, razumeti sestavo ilustr. cenika. Ponudbe pod „Ekspor.“ na upravo „Jutra“. 18/a

Išče se v najem za letos

večja ledenica v Mariboru

polna ali prazna, blizu kolodvora ali klavnice. Ponudbe z navedbo velikosti in eventualno množino ledu na trdko

Janko Popovič, Ljubljana. 219/a

Vodja žage

s dvanajstletno prakso na slavonskim pilanama, vješt u izradbi hrastovine i bukvine u svim dimenzijama, svestrani manipulacija skladami i rezanom robom, trezan i energičan

želi promeniti svoje mesto

Adresa u upravi „Jutra“. 222/a

Cenjenim trgovcem in industrijcem se priporoča solidno domače

spedijsko podjetje

„JUGOPORT“ na Sušaku, Uskoška ulica št. 55. 74/a

Podružnica podjetja na Raketi in Jesenicah. Prevzema vaskovistne

transporte, carinjenje in skladiščenje blaga. Informacije brž priročne!

ŽIVČNO SLABOST!

bledice, slabo krvnost, pomanjkanje energije, po-
šnje telesnih moči odstrani hitro „NEO-RATO-
SIN“. — Cena zavitka 60 Din — Razpošilja ga,
ce se pošlje znesek v naprej (v pisnu) in 15 Din za
pošiljalne stroške, družba:
Gesellschaft für chemische und metallurgische Industrie m. b. H.
WIEN XIII/2, Wistringasse 5.

Inserirajte v „JUTRU“!

Zadružna hranilnica

registrovana posojilna in gospodarska zadruga z o. z.

v Ljubljani

Sv. Petra cesta št. 19

sprejema vloge na hranilne knjižice in
tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

Večje in stalne vloge z odpovednim rokom
obrestuje po dogovoru.

Daje posojila proti vknjižbi, poroštvo in
zastavitvi. 1853/a

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze sočutja iskreno sožalje ob pre-
rani bridki izgubi naše nadvse ljubljene dobre soproge
in mame

Anike Cukjati

Posebno sa zahvaljujemo trhovelj-kemu pevskemu
zboru za ganljive žalostinke, vsem sorodnikom, prijateljem,
znancem in končno vsem za mnogobrojno udeležbo naše
nepozabne pokojnice k večnemu počitku.

Trbovlje, dne 15. prosinca 1925.

ŽALUJOČI OSTALI

218/a

Lokal

na prometnem prostoru
s priročnim skladiščem
se išče za takoj ali po-
zneje. Ponudbe pod „sol-
ventan reflektant“ na
Aloma Company, Ljub-
ljana. 211/a

Volilni zakon

za
narodne s'upščino
je izšel in velja s
pošiljalno vred
12:50 Din pri
Tiskovni zadrugi
v Ljubljani

Ljubljanska kreditna banka

Dejnska glavica:
Din 50.000.000—

Rezervni sklad okoli:
Din 10.000.000—

Centrala:
Ljubljana, Dunajska cesta
Podružnice:

Brezice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad,
Ptuj, Sarajevo, Split, Tivat, agencija Logatec

Brzjavni naslov:
Banka Ljubljana

Tel. št.: 261, 413,
502, 503 in 504

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.